

Het Boek Daniël - Nummer Honderdzeventig

De Citadel van de Ziel: Inzicht in de Goddelijke Troonsbestijging en Transformatie in Profetische Context

Jeff Pippenger
2024-03-31

De sleutel om Rusland te identificeren als de macht die in 2014 de Oekraïense oorlog in gang zette, is de „vesting”, die het hoofd, of de hoofdstad van het koninkrijk is. De menselijke tempel bestaat uit het hoofd en het lichaam. Het hoofd is de hogere natuur, en het lichaam is de lagere natuur. De „zeven tijden” die in 1844 eindigden, moesten toen worden verbonden met Jeruzalem, dat het hoofd van Juda was. In de tempel te Jeruzalem bevond zich de troon van de koning, die het hoofd van Jeruzalem is, dat het hoofd van Juda was. De vereniging van goddelijkheid met menselijkheid, die de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend voorstelt, wordt weergegeven als het ontvangen van de „gezindheid van Christus”. De gezindheid is de hogere natuur, en is daarom het „hoofd”.

Wanneer degenen die door Daniël worden voorgesteld het vrouwelijk causatieve visioen zien dat maakt dat zij veranderen naar het beeld van Christus, hebben zij de gezindheid van Christus ontvangen, die de tweede Adam is en geestelijk is. Op dat punt wordt hun letterlijke vleselijke gezindheid, die zij van de eerste Adam hebben geërfd nadat hij gevallen was en de orde van zijn schepping had omgekeerd, gekruisigd. De vleselijke gezindheid die strijd voert tegen de wet van God, die zij zonder enige eigen keuze bij hun geboorte hebben ontvangen, wordt vervangen door de gezindheid van Christus, die zij uit eigen keuze ontvangen en die volmaakt gehoorzaam is aan de wet van God. Hun nieuwe gezindheid en de gezindheid van Christus zijn dan één gezindheid, en beide verblijven tezamen op de troon in de hemelse gewesten. Er is een plaats binnen de tempel waar Gods troon zich bevindt, en menselijke wezens, die naar Gods beeld zijn geschapen, hebben een specifieke plaats binnen de tempel die bestemd is voor de tegenwoordigheid van God.

Die plaats bevindt zich niet in hun lagere natuur, voorgesteld door het noordelijke koninkrijk. Zij bevindt zich op de plaats die door het zuidelijke koninkrijk wordt voorgesteld, waar God verkoos Zijn naam te vestigen, dat wil zeggen Zijn karakter. Die plaats is in Jeruzalem, maar als hoofdstad van Juda is Jeruzalem het hoofd; en het hoofd van de hoofdstad is de koning. En Jeruzalem werd verkozen om de hoofdstad te zijn, maar eveneens om de plaats te zijn waar God Zijn tempel zou vestigen. Vervolgens plaatste Hij in Zijn tempel Zijn troon. Het zuidelijke koninkrijk vertegenwoordigt de hogere natuur van de mens, maar het heeft ook een bijzondere troonzaal voor de koning. Zuster White noemt die plaats de „citadel” van de ziel. Een citadel is per definitie een vesting.

„Het gehele hart moet aan God worden gegeven, anders zal de waarheid van God nalaten een heiligende uitwerking op leven en karakter te hebben. Maar het is een droevig feit dat velen die de naam van Christus belijden, hun hart nooit in eenvoud aan Hem hebben gegeven. Zij hebben nooit de verbrijzeling ervaren van een algehele overgave aan de aanspraken van het

christendom, en het gevolg is dat de vernieuwende kracht van de waarheid niet in hun leven aanwezig is; de diepe, verzachtende invloed van de liefde van Christus wordt in leven en karakter niet geopenbaard. Maar welk een werk van het weiden van de kudde Gods zou kunnen worden verricht, indien de onderherders met Christus gekruisigd waren en voor God leefden om met de Opperherder van de kudde samen te werken! Christus roept mensen op te werken zoals Hij werkte. Er is behoefte aan een dieper, krachtiger, dringender getuigenis aangaande de macht van de waarheid, zoals die wordt gezien in de praktische godsvrucht van hen die belijden haar te geloven. De liefde van de Heiland in de ziel zal leiden tot een besliste verandering in de wijze waarop arbeiders zich inzetten voor de zielen van hen die verloren gaan. Wanneer de waarheid de citadel van de ziel inneemt, wordt Christus op de troon van het hart gezet, en dan kan het menselijke werktuig zeggen: ‘Met Christus ben ik gekruisigd; en toch leef ik; maar niet meer ik, doch Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.’” Review and Herald, 9 oktober 1894.

De „citadel van de ziel” is de plaats waar „Christus is gekroond”. De troonsbestijging van Christus wordt voltrokken wanneer het vlees wordt gekruisigd, en het vlees is volgens Paulus’ definitie de lagere natuur, en het is het noordelijke koninkrijk. Daarom reikte de profetie van het noordelijke koninkrijk slechts tot 1798. De lagere natuur kan niet met de Godheid worden verenigd; zij moet bij de tweede komst in een oogwenk worden veranderd. Het zuidelijke koninkrijk, dat het „hoofd” bevatte, namelijk Jeruzalem, en het „hoofd”, namelijk het heiligdom, reikte tot 1844, want het vertegenwoordigde de hogere natuur die ervoor kon kiezen het vlees te kruisigen en door het geloof binnen te gaan in de citadel van het Allerheiligste, en met Christus op de troon plaats te nemen. De plaats waar die vereniging en die troonsbestijging plaatsvinden, is in de citadel van de menselijke tempel. Vers tien van hoofdstuk elf definieert het hoofd als de vesting, maar die waarheid wordt slechts bevestigd door het getuigenis van Jesaja, dat vereist dat de waarheid betreffende de vesting (citadel) wordt begrepen in haar uiterlijke en innerlijke toepassingen.

„Het woord van God moet ons geestelijk voedsel zijn. ‘Ik ben het brood des levens,’ zei Christus; ‘wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren; en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.’ De wereld gaat te gronde door gebrek aan zuivere, onvervalste waarheid. Christus is de waarheid. Zijn woorden zijn waarheid, en zij hebben een diepere betekenis dan aan de oppervlakte zichtbaar is, en een waarde die hun eenvoudige voorkomen verre te boven gaat. Geesten die door de Heilige Geest levend gemaakt zijn, zullen de waarde van deze woorden onderscheiden. Wanneer onze ogen gezalft zijn met de heilige ogenzalf, zullen wij in staat zijn de kostbare edelstenen der waarheid te ontdekken, ook al liggen zij onder de oppervlakte begraven.

“De waarheid is teer, verfijnd, verheven. Wanneer zij het karakter vormt, groeit de ziel onder haar goddelijke invloed. Elke dag moet de waarheid in het hart worden ontvangen. Zo eten wij de woorden van Christus, die Hij verklaart geest en leven te zijn. De aanneming van de waarheid zal ieder die haar ontvangt tot een kind van God maken, een erfgenaam van de hemel. Waarheid die in het hart wordt gekoesterd, is niet een koude, dode letter, maar een levende kracht.

„De waarheid is heilig, goddelijk. Zij is sterker en machtiger dan al het andere bij de vorming van een karakter naar de gelijkenis van Christus. In haar is volheid van vreugde. Wanneer zij in het hart wordt gekoesterd, wordt de liefde van Christus verkozen boven de liefde van enig menselijk wezen. Dit is christendom. Dit is de liefde van God in de ziel. Zo neemt de zuivere, onvervalste waarheid de burcht van het wezen in. De woorden worden vervuld: ‘Ook zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste leggen.’ Er is een edelheid in het leven van degene die leeft en werkt onder de levendmakende invloed van de waarheid.”
Review and Herald, 14 februari 1899.

Dat visioen van de profetische geschiedenis in Daniël hoofdstuk elf begint wanneer vers twee en de zesde en rijkste president overeenstemmen met het hoofd, dat Rusland is, in de verzen elf tot en met vijftien. In die geschiedenis zal de zesde president de achtste worden, die uit de zeven is, en hij zal regeren wanneer kerk en staat in de Verenigde Staten samenkomen en hun onheilige hoererij in vers zestien voltrekken, bij de spoedig komende zondagswet.

Het vaandel dat dan zal worden opgericht, zal teleurgesteld worden en gedurende een periode van drieënhalve dag sterven, wat in Daniël tien eenentwintig dagen is. Aan het einde van de eenentwintig dagen van rouw voor Daniël, hetgeen het einde is van de drieënhalve dag van dood op de straat voor de twee getuigen, die degenen zijn in Ezechiëls vallei, die dode, dorre beenderen zijn—daar is een profetische boodschap die de doden weer tot leven brengt. Dat proces wordt in Daniël hoofdstuk tien voorgesteld door drie stappen.

En op de vierentwintigste dag van de eerste maand, toen ik aan de oever van de grote rivier was, namelijk de Hiddekel, sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een Man, in linnen gekleed, Wiens lendenen omgord waren met fijn goud van Ufaz. Ook was Zijn lichaam als turkoois, en Zijn aangezicht als de verschijning van een bliksem, en Zijn ogen als vurige fakkels, en Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper, en de stem van Zijn woorden als het geluid van een menigte. En ik, Daniël, zag alleen dat gezicht; want de mannen die bij mij waren, zagen dat gezicht niet; maar een grote verschrikking viel op hen, zodat zij vluchtten om zich te verbergen. Daarom bleef ik alleen over, en zag dit grote gezicht, en er bleef in mij geen kracht over; want mijn luister werd in mij veranderd in verval, en ik behield geen kracht. Toch hoorde ik de stem van Zijn woorden; en toen ik de stem van Zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde. En zie, een hand raakte mij aan, die mij deed opstaan op mijn knieën en op de palmen van mijn handen. En hij zei tot mij: Daniël, zeer gewenste man, let op de woorden die ik tot u spreek, en sta op uw plaats; want nu ben ik tot u gezonden. En toen hij dit woord tot mij gesproken had, stond ik bevende op. Toen zei hij tot mij: Vrees niet, Daniël, want vanaf de eerste dag dat gij uw hart erop gezet hebt om inzicht te verkrijgen en uzelf te verootmoedigen voor het aangezicht van uw God, zijn uw woorden gehoord, en om uw woorden ben ik gekomen. Maar de vorst van het koninkrijk van Perzië heeft eenentwintig dagen tegenover mij gestaan; maar zie, Michaël, een van de voornaamste vorsten, kwam om mij te helpen; en ik bleef daar bij de koningen van Perzië. Nu ben ik gekomen om u te doen verstaan wat uw volk in het laatste der dagen overkomen zal; want het gezicht ziet nog op vele dagen. Daniël 10:4–14.

Daniël bevindt zich aan het einde van de eenentwintig dagen van rouw wanneer hij het visioen van Christus ziet en de woorden van Christus hoort. Het visioen van het zichtbare en gesproken Woord van God brengt een scheiding tussen twee klassen teweeg, en Daniël lag dood op de straat, want hij was „in een diepe slaap.”

Dit zeide Hij; en daarna zeide Hij tot hen: Onze vriend Lazarus slaapt; maar Ik ga heen om hem uit de slaap te wekken. Toen zeiden Zijn discipelen: Heere, als hij slaapt, zal het goed met hem gaan. Jezus echter had van zijn dood gesproken; maar zij meenden dat Hij sprak van de rust van de slaap. Toen zeide Jezus hun ronduit: Lazarus is gestorven. Johannes 11:11–14.

Toen werd Daniel voor de eerste maal aangeraakt door Gabriël, die hem inlicht over de politieke strijd die had plaatsgevonden terwijl Daniel dood was (sliep), en dat hij hem nu de uitleg zou geven van het visioen dat Daniel zojuist naar het beeld van Christus had veranderd. Daarna zou hij voor de tweede maal worden aangeraakt, door Christus Zelf.

En toen hij zulke woorden tot mij gesproken had, wendde ik mijn aangezicht ter aarde, en ik werd sprakeloos. En zie, iemand, gelijk de gedaante van de mensenkinderen, raakte mijn lippen aan; toen opende ik mijn mond en sprak, en zei tot hem die tegenover mij stond: O mijn heer, door het gezicht hebben mijn smarten zich over mij gekeerd, en ik heb geen kracht behouden. Want hoe zou de knecht van deze mijn heer met deze mijn heer kunnen spreken? Want wat mij aangaat, terstond bleef er in mij geen kracht over, en er is geen adem in mij overgebleven. Daniel 10:15–17.

Dit loopt parallel met de eerste profetie van Ezechiël in hoofdstuk zevenendertig; want in de twee profetieën die Ezechiël opgedragen wordt aan de dode beenderen in het dal voor te dragen, vormt de eerste de lichamen, maar zij hebben dan nog geen adem, noch bezitten zij de kracht van een machtig leger. Het is bij de tweede profetie van Ezechiël dat de lichamen de adem uit de vier winden ontvangen en opstaan als een machtig leger; en bij Daniëls tweede aanraking: „er bleef geen kracht in mij over, en er was geen adem meer in mij.” Vervolgens wordt Daniël opnieuw aangeraakt, voor de derde maal in het geheel, en voor de tweede maal door Gabriël.

Toen kwam er opnieuw één die op een mens geleek en raakte mij aan, en hij sterkte mij, en zei: O zeer geliefde man, vrees niet: vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk. En toen hij tot mij gesproken had, werd ik gesterkt, en zei ik: Mijn heer spreke; want gij hebt mij gesterkt. Daniël 10:18, 19.

De derde aanraking van Daniël is Ezechiëls tweede profetie, die de lichamen op hun voeten brengt als een machtig leger. Zijn profetie is gericht tot een volk dat erkent dat het dood is, want het verkeerde in rouw, evenals Daniël.

Toen zei Hij tot mij: Profeteer tot de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tot de wind: Zo zegt de Heere HEERE: Kom uit de vier winden, o adem, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. Toen profeteerde ik zoals Hij mij geboden had, en de adem kwam in hen, en zij werden levend en gingen op hun voeten staan, een uitermate groot leger. Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het ganse huis Israëls; zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze hoop is verloren; wij zijn afgesneden voor onze delen. Ezechiël 37:9–11.

De Heer gebiedt Ezechiël te profeteren, en Hij zegt hun dat het getuigenis van het huis van Israël is dat zij dood zijn, zonder hoop en afgesneden. Zij rouwen, zoals Daniël deed, omdat zij teleurgesteld zijn door de mislukte voorspelling van 18 juli 2020, en in die toestand wordt Ezechiël opgedragen te profeteren.

Profeteer daarom en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, o Mijn volk, Ik zal uw graven openen en u uit uw graven doen opkomen, en Ik zal u brengen in het land van Israël. En gij zult weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik uw graven geopend heb, o Mijn volk, en u uit uw graven heb doen opkomen. En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw eigen land plaatsen; dan zult gij weten dat Ik, de HEERE, het gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE. Ezechiël 37:12–14.

De Heer, die Michaël de aartsengel is, opent hun graven, en de twee getuigen van Openbaring elf, die vervolgens worden opgewekt en de Heilige Geest ontvangen en opstaan, evenals de Heilige Geest werd gegeven aan hen die opstonden toen zij in Ezechiëls tweede profetie uit hun graven werden voortgebracht.

En na drie dagen en een halve kwam de Geest des levens uit God in hen, en zij stonden op hun voeten; en grote vrees viel op hen die hen zagen. Openbaring 11:11.

Die twee getuigen worden voorgesteld als Mozes en Elia, en Mozes werd eveneens opgewekt door de stem van de aartsengel.

Maar Michaël, de aartsengel, durfde, toen hij met de duivel twistte en een geschil voerde over het lichaam van Mozes, geen lasterlijk oordeel tegen hem in te brengen, maar zei: De Heere bestraffe u. Judas 1:9.

Michaël, de Vorst en de Aartsengel, is Degene die kwam en Gabriël te hulp kwam in Daniël hoofdstuk tien, en het is Zijn stem die mannen en vrouwen tot leven roept.

Want de Heere Zelf zal uit de hemel neerdalen met een geroep, met de stem van de aartsengel en met de bazuin Gods; en de doden in Christus zullen eerst opstaan. 1 Thessalonicenzen 4:16.

Daniëls drie aanrakingen vertegenwoordigen de overgang van de Laodicese beweging van de derde engel naar de Filadelfische beweging van de derde engel, en in Daniël tien wordt het visioen dat de overgang van het beeld van Laodicea naar het beeld van Filadelfia tot stand brengt, voorgesteld door de profetische geschiedenis die in hoofdstuk elf wordt weergegeven. Dat visioen wordt door Ezechiël voorgesteld als het visioen van de islam van de derde wee. In 2014 begon Rusland de tweede proxyoorlog. In 2015 begon de rijkste president zijn pogingen om de zesde president te worden.

In 2020 werd die president, die de Republikeinse hoorn vertegenwoordigde, gedood door het „woke” atheïstische beest uit de bodemloze put, en in hetzelfde jaar werd ook de Laodicese protestantse hoorn gedood. In 2023 kwamen beide horens weer tot leven, waarbij beiden hun overgang begonnen naar de achtste, die uit de zeven is. De ene ging over in het politieke beeld van het beest, terwijl Kerk en Staat in de Verenigde Staten worden samengebracht, en de andere hoorn ging over van het beeld van Laodicea naar het beeld van Christus. Beide zullen worden verhoogd

bij de spoedig komende zondagswet. De ene zal „Alexander de Grote” worden, de voornaamste koning van de tien koningen die hun zevende koninkrijk geven aan de hoer van Rome, en de andere zal worden verhoogd als een banier.

Het visioen dat beide van deze overgangen voortbrengt, is de geschiedenis die zich ontvouwt tussen 11 september 2001 en de zondagswet. Vers elf van Daniël hoofdstuk elf wordt uitdrukkelijk geïdentificeerd binnen de context dat, indien gij niet gelooft, gij niet bevestigd zult worden.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Bijbelse regels moeten de leidraad van het dagelijks leven zijn. Het kruis van Christus moet het thema zijn, dat de lessen openbaart die wij moeten leren en in praktijk brengen. Christus moet in alle studies worden binnengebracht, opdat studenten de kennis van God in zich mogen opnemen en Hem in hun karakter mogen vertegenwoordigen. Zijn voortreffelijkheid moet onze studie zijn in de tijd zowel als in de eeuwigheid. Het Woord van God, door Christus gesproken in het Oude en Nieuwe Testament, is het brood uit de hemel; maar veel van wat wetenschap wordt genoemd, is als gerechten van menselijke vinding, vervalst voedsel; het is niet het ware manna.

„In Gods woord wordt wijsheid gevonden, onbetwistbaar, onuitputtelijk—wijsheid die niet in het eindige, maar in het oneindige verstand haar oorsprong heeft. Maar veel van hetgeen God in Zijn woord heeft geopenbaard, is voor mensen duister, omdat de juwelen der waarheid begraven liggen onder het puin van menselijke wijsheid en overlevering. Voor velen blijven de schatten van het woord verborgen, omdat er niet met ernstige volharding naar is gezocht totdat de gouden voorschriften werden verstaan. Het woord moet worden onderzocht om hen die het ontvangen te reinigen en toe te bereiden om leden te worden van de koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning.

“De studie van Gods woord behoort de plaats in te nemen van de studie van die boeken die geesten tot mystiek hebben geleid en van de waarheid hebben afgewend. De levende beginselen ervan, verweven in ons leven, zullen onze bescherming zijn in beproevingen en verzoeken; zijn goddelijke onderwijzing is de enige weg tot succes. Wanneer de toets over iedere ziel komt, zullen er afvals zijn. Sommigen zullen verraders blijken te zijn, roekeloos, hoogmoedig en zelfgenoegzaam, en zij zullen zich van de waarheid afwenden en schipbreuk lijden in het geloof. Waarom? Omdat zij niet leefden ‘bij alle woord, dat uit den mond Gods uitgaat.’ Zij groeven niet diep en maakten hun fundament niet vast.

„Wanneer de woorden van de Heere door Zijn uitverkoren boodschappers tot hen worden gebracht, morren zij en menen dat de weg al te eng gemaakt wordt. In het zesde hoofdstuk van Johannes lezen wij over sommigen die geacht werden discipelen van Christus te zijn, maar die, toen de klare waarheid hun werd voorgehouden, misnoegd werden en niet langer met Hem wandelden. Op gelijke wijze zullen ook deze oppervlakkige leerlingen zich van Christus afwenden.” Testimonies, deel 6, 132.